

# Regeringens proposition

## 2000/01:128

Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel

Prop.  
2000/01:128

---

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 17 maj 2001.

*Göran Persson*

*Lars Engqvist*  
(Socialdepartementet)

### Propositionens huvudsakliga innehåll

Under 1990-talet har stora förändringar skett som påverkar förutsättningarna för det svenska systemet för hjälpmedelsförsörjningen för människor med funktionshinder. Utveckling och provning av hjälpmedel samt en fungerande inköpssamordning är viktiga länkar i hjälpmedelsförsörjningen och utgör tillsammans en förutsättning för bra, säkra och prisvärda hjälpmedel. Det är därför av intresse för staten att ta tillvara och utveckla det centrala stödet till hjälpmedelsverksamheten. Regeringen föreslår att Hjälpmedelsinstitutet från och med den 1 januari 2002 ges möjlighet att svara för det nationella stödet för upphandling av hjälpmedel. Samordningen av institutets provningsverksamhet och det nationella stödet för upphandling bör enligt regeringens mening bidra till både en effektivare och tydligare organisation.

1	Förslag till riksdagsbeslut .....	3
2	Ärendet och dess beredning .....	3
3	Bakgrund.....	3
4	Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel .....	4
5	Finansiering .....	7
6	Ekonomiska konsekvenser.....	8
7	EU – konsekvenser .....	8
Bilaga 1	Utdrag ur rapporten Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel .....	10
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser avseende rapporten Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel .....	12
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 maj 2001 .....	13

Regeringen föreslår att riksdagen

godkänner vad regeringen föreslår i fråga om nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel (avsnitt 4).

## 2 Ärendet och dess beredning

Den 7 april 2000 kom de tre medlemmarna i den ideella föreningen Hjälpmedelsinstitutet, nämligen staten genom Socialdepartementet, Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet, överens om att göra en översyn av verksamheten inom AB Sjukvårdshuvudmännens Upphandlingsbolag (SUB) samt Hjälpmedelsinstitutet. Översynen avsåg stödet till landsting och kommuner i deras arbete med upphandling för hjälpmedelsförsörjningen. I översynen ingick även att pröva om de delar av SUB:s nuvarande verksamhet som huvudmännen har behov av i framtiden kan inordnas i Hjälpmedelsinstitutets organisation så att det centrala stödet till sjukvårdshuvudmännen kan bli fullständigt organisatoriskt integrerat.

Översynen leddes av en styrgrupp bestående av en företrädare från vardera Socialdepartementet, Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet. En extern utredare anlätades för utredningsarbetet.

Utredningen resulterade i november 2000 i rapporten Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel. Rapporten har remissbehandlats. En sammanfattning av rapporten finns i *bilaga 1*. Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet gick var för sig ut till sina medlemmar för att inhämta synpunkter på utredningens förslag. Enligt särskild överenskommelse har förbunden redovisat inhämtade synpunkter till Socialdepartementet. Socialdepartementet har remitterat rapporten till andra berörda myndigheter, organisationer m.fl. Remissinstanserna finns förtecknade i *bilaga 2*. Remissyttrandena finns tillgängliga hos Socialdepartementet (S2000/3275/ST).

## 3 Bakgrund

Den 1 januari 1999 ombildades Handikappinstitutet till en allmännyttig ideell förening och fick namnet Hjälpmedelsinstitutet. Föreningens medlemmar är staten genom Socialdepartementet, Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet. Handikappinstitutet hade inte någon erkänd självständig juridisk ställning men ansågs i diskussioner om statliga verksamhetsformer vara ett privaträttsligt organ.

Hjälpmedelsinstitutet är ett för staten, landstingen och kommunerna gemensamt kunskaps- och utvecklingsorgan på central nivå för frågor om hjälpmedel för människor med funktionshinder. Institutet skall medverka till utvecklingen av bra och säkra hjälpmedel och en effektiv hjälpmedelsförsörjning. Institutet skall genom sitt arbete även bidra till ökad tillgänglighet i samhället för personer med funktionshinder.

Hjälpmedelsinstitutet har ingen myndighetsställning, utövar ingen normerande verksamhet och har ingen tillsynsfunktion. Tillsynen över hjälpmedelsförsörjningen är en uppgift för Socialstyrelsen. Institutet kan i enstaka fall, och då med stöd av särskild lag, åläggas viss uppgift som innebär myndighetsutövning.

AB Sjukvårdshuvudmännens upphandlingsbolag (SUB) startades av Landstingsförbundet år 1976 i samband med att landstingen fick ett sammanhållet ansvar för att tillhandahålla hjälpmedel i samband med att den statliga samordningen avvecklades.

## 4 Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel

**Regeringens förslag:** Hjälpmedelsinstitutet ges från och med den 1 januari 2002 möjligheten att svara för det nationella stödet för upphandling av hjälpmedel.

**Utredningens förslag:** Överensstämmer med regeringens förslag.

**Remissinstanserna:** Så gott som samtliga remissinstanser som yttrat sig angående samordningen stödjer utredningens uppfattning att provning och upphandling bör kunna samordnas hos Hjälpmedelsinstitutet. *Handikappförbundens Samarbetsorgan (HSO)* anser att brukarinflytandet fungerar bra men bör stärkas ytterligare. Socialstyrelsen anser det positivt att sjukvårdshuvudmännen får större inflytande, förankring och insyn i provningsprocessen men ifrågasätter hur brukarna kan göra sina synpunkter hörda. *Nämnden för offentlig upphandling (NOU)* anser att Socialdepartementet bör utreda närmare om förslaget kommer att innebära att upphandlande enheter sluter avtal med ekonomiska villkor med en i formellt hänseende fristående enhet som kan fatta beslut oberoende av de upphandlande enheterna som anlitar dess tjänster. *AB Sjukvårdshuvudmännens upphandlingsbolag (SUB)* framhåller att såväl staten som Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet får inflytande över upphandlingsverksamheten. *Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO)* bedömer att förslaget ger möjligheter för enskilda sjukvårdshuvudmän att organisera inköp av hjälpmedel utifrån de lokala behov som finns. *Sjukvårdens LeverantörsFörening* framhåller betydelsen av att det framtida upphandlingsstödet utformas så att det kan erbjuda ett flexibelt utbud av tjänster med hänsyn till en mångfacetterad flora av aktörer och försörjningslösningar.

### Skälen för regeringens förslag

#### *Syftet med Sjukvårdshuvudmännens upphandlingsbolag*

Syftet med AB Sjukvårdshuvudmännens upphandlingsbolags (SUB) inköpssamordning är att tillförsäkra sjukvårdshuvudmännen bästa möjliga priser och villkor när det gäller bra och säkra hjälpmedel. SUB skall även i övrigt hjälpa huvudmännen med en kostnadseffektiv hjälpmedelsförsörjning.

Inköpssamordningen innebär att SUB på uppdrag av sjukvårdshuvudmännen upphandlar och tecknar ramavtal som dessa sedan åberopar vid beställning av hjälpmedel. Respektive huvudman som deltagit i upphandlingen beställer, utan eget upphandlingsförfarande, produkter från en avtalad leverantör med hänvisning till ramavtalet. Systemet innebär administrativa besparingar för såväl huvudmännen, som inte behöver genomföra egen upphandling, som för leverantörerna genom ett enkelt och enhetligt anbuds förfarande.

#### *Hjälpmedelsinstitutet – ett nationellt kunskapscentrum*

Hjälpmedelsinstitutet är ett nationellt kunskapscentrum inom hjälpmedelsområdet. En av institutets huvuduppgifter är att prova och bedöma hjälpmedel samt att informera om produkterna. Verksamheten ger tillgång till bl.a. opartisk jämförbar produktinformation, kravspecifikationer, produktutveckling samt standardiseringsarbete. Målet med Hjälpmedelsinstitutets provningsverksamhet är att tillgängliga hjälpmedel skall vara säkra och välfungerande samt att det skall ske en ständig utveckling av hjälpmedlen utifrån de krav och önskemål som brukarna och vården ställer på hjälpmedlen.

#### *Det nationella stödet inom hjälpmedelsförsörjningen*

SUB och Hjälpmedelsinstitutet har sedan år 1976 ett nära samarbete och bildar tillsammans ett gemensamt system på nationell nivå för stöd inom hjälpmedelsförsörjningen. Denna samverkan har sin tyngdpunkt i den integrerade process som innefattar provning – upphandling – information. SUB:s uppgift har varit att upphandla bra, säkra och prisvärda hjälpmedel. Upphandlingen baseras på Hjälpmedelsinstitutets provningsverksamhet. De produkter som vid provning och bedömning uppfyller de ställda kraven förs upp på institutets förteckning över bra hjälpmedel. Inom de flesta produktområden sluter SUB ramavtal med leverantören rörande dessa produkter. På det sättet säkerställs att de hjälpmedel som upphandlas tillgodoser inte bara tekniska krav utan också krav på funktion och kvalitet.

I propositionen om ombildning av Handikappinstitutet till Hjälpmedelsinstitutet år 1999 beskrev regeringen relativt detaljerat Hjälpmedelsinstitutets roll och verksamhetsinriktning (prop. 1997/98:57, bet. 1997/98:SoU19, rskr. 1997/98:273). I denna beskrivning ingick inte centralt stöd till upphandling. Av skälen till regeringens förslag framgår att regeringen då i stället bedömde att systemet för inköpssamordning tydligt borde särskiljas från utveckling och provning av hjälpmedel. Under 1990-talet har dock stora förändringar skett i Hjälpmedelsinstitutets och SUB:s omvärld som påverkar förutsättningarna för det svenska systemet för hjälpmedelsförsörjningen och innebär svårigheter att driva SUB vidare i nuvarande former. Några exempel på förändringar är bl.a. nya EG-direktiv angående offentlig upphandling samt förtydliganden och tolkningar från Nämnden för offentlig upphandling (NOU) avseende lagen (1992:1528) om offentlig upphandling. Vidare har kommunerna

fått en ny roll inom hälso- och sjukvården genom Ädelreformen och på landstingssidan har nya storregioner bildats.

Stödet från sjukvårdshuvudmännen för SUB:s inköpssamordning har av många, inklusive medlemmarna i Hjälpmedelsinstitutet, uppfattats vara på väg att luckras upp. Den översyn som medlemmarna i Hjälpmedelsinstitutet har gjort visar emellertid att det centrala stödet för provning och upphandling genom institutet och SUB har ett starkt stöd hos sjukvårdshuvudmännen. Däremot efterlyses en bättre samordning mellan Hjälpmedelsinstitutet och SUB. Någon skillnad i synen mellan stora och mindre landsting, inköpsorganisationen och hjälpmedelsorganisationen samt kommunerna kan inte urskiljas. Hjälpmedelsinstitutets provningsverksamhet har förhindrat att dåliga produkter har kommit ut på marknaden och den samordnade upphandlingen har gett prisvärda produkter. I översynen görs bedömningen att utan centrala insatser hade huvudmännen behövt bygga upp egna resurser för detta vilket hade lett till väsentligt högre kostnader för samhället. I stort sett samtliga sjukvårdshuvudmän använder upphandlingsstödet, landstingen direkt och kommunerna indirekt genom avtal mellan landsting och kommuner.

I rapporten Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel föreslås att det centrala stödet för provning och upphandling samordnas inom Hjälpmedelsinstitutet. En sådan samordning ger en mer slagkraftig och tydlig organisation samt möjligheter till rationalisering.

Regeringen instämmer i detta förslag. Utveckling och provning av hjälpmedel samt en fungerande inköpssamordning är viktiga länkar i hjälpmedelsförsörjningen. De är tillsammans en förutsättning för bra, säkra och prisvärda hjälpmedel. Det är därför av intresse för staten att ta tillvara och utveckla det centrala stödet till hjälpmedelsverksamheten. Alternativet är att varje huvudman bygger upp en egen organisation för provning och upphandling vilket skulle vara både resurskrävande och kunna leda till dyrare produkter och sämre kvalitet. Dessutom finns det en risk för att stora olikheter och försämrade funktionskrav uppstår hos de olika huvudmännen. Det är svårt för huvudmännen att på lokal nivå upprätthålla den breda kompetens som krävs för provning och upphandling. Regeringen föreslår därför att Hjälpmedelsinstitutet ges en möjlighet att svara för det nationella upphandlingsstödet inom ramen för sin verksamhet. Samordningen med institutets provningsverksamhet bör vidare enligt regeringens mening bidra till bl.a. effektivare beslutsvägar, snabbare handläggning av ärenden och kortare informationsgivning. Den nya organisationen bör bli mer tydlig och överskådlig med klarare relationer mellan Hjälpmedelsinstitutets provningsverksamhet och den upphandlande verksamheten.

Det centrala upphandlingsstödet bör avse framtagande av ramavtal som tecknas med leverantörer som uppfyller de krav som ställs. Regeringen konstaterar, med anledning av NOU:s remissyttrande över rapporten Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel, att det centrala stödet för upphandling liksom i dag, kommer att ske på sådant sätt att de som erhåller stöd att genomföra en upphandling också har full delaktighet i processen. Det slutliga upphandlingsbeslutet sker genom att respektive uppdragsgivare sedan avtalar om s.k. blockorder med leverantörer som uppfyller samtliga ställda krav i upphandlingsprocessen. I denna fas

kan Hjälpmedelsinstitutet vid behov utgöra konsultstöd och ersättas ekonomiskt av de huvudmän som utnyttjar detta stöd.

Hjälpmedelsinstitutet har sedan många år ett nära samarbete med brukarorganisationerna i provningsarbetet och näraliggande verksamheter. Detta samarbete har enligt regeringens bedömning haft stor betydelse för verksamheten och bör ges motsvarande utrymme även i den nya organisationen. Framtagningen av kravspecifikationer och provningen av hjälpmedel bör också ske i nära dialog med sjukvårdshuvudmännen och då med såväl landstingen som kommunerna. I dialogen bör såväl små och stora landsting som kommuner ges möjlighet att delta med hänsyn till de olika förutsättningar som kan finnas för hjälpmedelsförsörjningen. Ökad delaktighet från sjukvårdshuvudmännen och företrädare för brukarna i sortimentsgrupper o.dyl. kan bidra till att ytterligare stärka processen för en hög kvalitet på arbetet med provning och upphandling av tekniska hjälpmedel för personer med funktionshinder.

## 5 Finansiering

**Regeringens bedömning:** Finansieringen av det centrala stödet för upphandling av hjälpmedel som föreslås inordnas i Hjälpmedelsinstitutets verksamhet bör från och med den 1 januari 2003 ske inom ramen för de finansieringsformer som kommer att gälla för institutet efter de pågående överläggningarna mellan medlemmarna i Hjälpmedelsinstitutet, nämligen staten, Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet. Under budgetåret 2002 bör finansieringen liksom tidigare ske i överenskommelse mellan staten och Landstingsförbundet inom ramen för Dagmaröverläggningarna.

**Utredningens förslag:** Överensstämmer med regeringens bedömning.

**Remissinstanserna:** De remissinstanser som yttrat sig angående finansieringen (*Socialstyrelsen, Handikappombudsmannen, Hjälpmedelsinstitutet, Sveriges Pensionärs Riksförbund och Sjukvårdens LeverantörsFörening*) är positiva till utredningens förslag om centrala anslag. Handikappombudsmannen anser dessutom att prispåslag på produkterna skulle drabba hjälpmedelsbehövande genom ökade egenavgifter medan Sjukvårdens LeverantörsFörening anser att prispåslag skulle minska trovärdigheten för upphandlingsverksamheten. *Riksförbundet PensionärsGemenskap* framhåller, med hänsyn till många hjälpmedelsberoendes ekonomiska situation, att både kostnadseffektivitet och krav på kvalitet och service måste beaktas. *Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO)* frågar hur sjukvårdshuvudmännens ökade inflytande i provningsprocessen skall finansieras för att inte missgynna de små regionerna.

**Skälen för regeringens bedömning:** Hjälpmedelsinstitutets verksamhet bekostas i dag gemensamt av staten och landstingen enligt ett fyraårigt avtal som slöts den 4 mars 1998 mellan staten, Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet. Avtalet innebär att den tidigare ordningen med finansiering inom ramen för den s.k. Dagmaröverenskommelsen behålls under åren 1999 – 2002. Till detta kommer intäkter

från bl.a. provnings- och standardiseringsarbete. Svenska Kommunförbundet är part i överenskommelsen utan att bidra ekonomiskt till verksamheten. Parterna har i april 2001 inlett överläggningar i syfte att finna en annan finansieringsmodell. Regeringen avser att i budgetpropositionen för år 2003 återkomma med förslag om anslagskonstruktion och medelsanvisning, att gälla från år 2003.

Staten och sjukvårdshuvudmännen åtog sig vid bildandet av AB Sjukvårdshuvudmännens Upphandlingsbolag (SUB) år 1976 ett gemensamt ansvar för finansieringen av inköpssamordningen samtidigt som den tidigare statliga samordningen avvecklades.

Eftersom SUB erbjuder sina tjänster på en öppen marknad beslutade riksdagen vid bildandet av Hjälpmedelsinstitutet att Landstingsförbundet, som ägare av SUB, skulle ansvara för såväl verksamheten som dess finansiering. Regeringen underströk i propositionen att detta inte innebar att systemet med samordnad upphandling via SUB kopplad till Hjälpmedelsinstitutets provningsverksamhet skulle upphöra. Medel motsvarande bidraget till SUB år 1998 överfördes till att ingå i de årliga förhandlingarna mellan staten och Landstingsförbundet om statsbidrag för hälso- och sjukvården, de så kallade Dagmaröverläggningarna. Medel har avsatts inom ramen för dessa förhandlingar även under åren 1999 – 2001.

Det centrala stödet för upphandlingen av hjälpmedel från och med den 1 januari 2003 bör, enligt regeringens mening, finansieras inom ramen för de finansieringsformer som kommer att gälla för Hjälpmedelsinstitutet efter att de pågående överläggningarna mellan medlemmarna i institutet är avslutade. I avvaktan på detta anser regeringen att finansieringen för budgetåret 2002 liksom tidigare bör kunna ske i överenskommelse mellan staten och landstingen genom Landstingsförbundet inom ramen för Dagmaröverläggningarna.

## 6 Ekonomiska konsekvenser

Det centrala stödet finansieras i dag inom ramen för den s.k. Dagmaröverenskommelsen mellan staten och landstingen genom Landstingsförbundet. Regeringen bedömer att förslaget att låta Hjälpmedelsinstitutet svara för det centrala stödet till inköp av hjälpmedel inte medför några direkta ekonomiska konsekvenser för vare sig staten, landstingen eller kommunerna. Den nuvarande nettokostnaden för centrala provnings- och upphandlingsinsatser om cirka 10 miljoner kronor bör i stället till och med kunna sänkas något genom samordning av bl.a. intern administration och lokaler.

## 7 EU – konsekvenser

EG-kommissionen har visat intresse för upphandling, bl.a. genom att kartlägga och diskutera lagligheten av de olika medlemsstaternas organisationer för centraliserade inköp. Nämnden för offentlig upphandling



(NOU) erinrar i sitt remissvar över rapporten Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel att dagens regelverk avseende den s.k. klassiska sektorn, dit ifrågavarande upphandlingar hör, saknar bestämmelser om ramavtal. Det förslag till Europaparlamentets och Rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av varor, tjänster och byggtreprenader, som kommissionen lade fram i maj 2000, innehåller emellertid en uttrycklig reglering av ramavtal också inom den klassiska sektorn. Förslaget är för närvarande föremål för närmare diskussioner i rådsarbetsgruppen för offentlig upphandling. Med den tidsplan som för närvarande gäller kan eventuella ändringar i svensk lagstiftning träda i kraft tidigast om ett par år. NOU menar därför i sitt remissvar att organisationen för nationellt stöd i upphandlingen av hjälpmedel inte får baseras på ännu inte antagna EG-direktiv.

Regeringen delar NOU:s uppfattning och anser att upphandlingsverksamheten inom Hjälpmedelsinstitutets ram naturligtvis måste utformas så att den även i fortsättningen är förenlig med gällande rätt, men att den senare måste anpassas till eventuella förändringar i denna.

Hjälpmedelsinstitutets provning skall baseras på kravspecifikationer som överensstämmer med vad som gäller i EG-direktiv och enligt internationell standard. Om dessa kravspecifikationer inte är tillräckliga bör institutet liksom i dag engagera sig i det internationella standardiseringsarbetet för att få gehör för att institutets krav överförs till internationell standard. Regeringen bedömer att de utvidgade kravspecifikationer som Hjälpmedelsinstitutet tagit fram och som ibland går utöver internationella direktiv och standarder, inte är att betrakta som handelshinder i den internationella handeln.

## Sammanfattning

Socialdepartementet, Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet har gjort en översyn av det nationella stödet inom hjälpmedelsförsörjningen som omfattas av AB Sjukvårdshuvudmännens Upphandlingsbolag (SUB) samt Hjälpmedelsinstitutets provningsverksamhet (HI). Översynen har föranletts av att ett antal förändringar skett i Hjälpmedelsinstitutets och SUB:s omvärld som lett till svårigheter att driva SUB vidare i nuvarande former.

På nationell nivå samverkar HI och SUB genom inköpssamordning av hjälpmedelsprodukter. Samordningen innebär att SUB på uppdrag av sjukvårdshuvudmännen upphandlar och tecknar ramavtal för avrop av hjälpmedel. Respektive huvudman som deltagit i upphandlingen beställer sedan, utan eget upphandlingsförfarande, produkter från en avtalad leverantör med hänvisning till avtalet. SUB:s upphandlade produkter har genomgått HI:s provning och kraven på de upphandlade produkterna bygger på HI:s kravspecifikationer.

I utredningen redovisas en utförlig nulägesanalys av det nationella stödet. För att belysa sjukvårdshuvudmännens behov av stöd har en relativt bred intervjuomgång genomförts med ett representativt urval av ansvariga för hjälpmedelsförsörjningen och inköpsorganisationen hos sjukvårdshuvudmännen.

Den integrerade upphandlingsprocessen med SUB och HI har en bred uppslutning hos sjukvårdshuvudmännen. Det gäller såväl stora som mindre landsting, inköpsorganisationen och hjälpmedelsorganisationen samt kommunerna. Upphandlingssystemet med SUB:s och HI:s stöd används till övervägande delen av sjukvårdshuvudmännen, direkt av landstingen och indirekt av kommunerna via avtal med landstingen. Om det nationella stödet ej funnits skulle huvudmännen själva behöva bygga upp betydande resurser för provning och upphandling. Det finns enligt huvudmännen utvecklingsmöjligheter inom såväl SUB som HI.

Utredningen föreslår en vidareutveckling av nuvarande modell för det nationella stödet inom hjälpmedelsförsörjningen. Upphandlingen och provningen samordnas inom Hjälpmedelsinstitutet.

Modellen för upphandling av hjälpmedel från SUB bör i sina nuvarande huvuddrag ligga kvar. För att tillgodose kraven från såväl stora som mindre landsting och kommuner bör det centrala upphandlingsavtalet koncentreras till två delar. Den första fasen omfattar ramavtal för avrop som tecknas med leverantörer som uppfyller ställda krav. Ramavtalen omfattar i huvudsak avropsmöjligheter för mindre volymer med fastställda priser och övriga villkor. Huvudmännens krav på volymrabatter och därtill kopplade sortimentsbegränsningar koncentreras till arbete i en andra fas där upphandlingens stöd i huvudsak ges på konsultbasis.

Provningsprocessen föreslås i huvudsak få samma inriktning och omfattning som den nuvarande när det gäller produktområden. Utredningen föreslår ett större inflytande och förankring i provningsprocessen för sjukvårdshuvudmännen.

Den nuvarande kostnadsramen för SUB bör genom samordningen inom HI kunna begränsas. Den nuvarande nettokostnadsnivån på ca 10 mkr bör kunna sänkas genom samordningsvinster inom bl.a. den interna administrationen, institutionella bolagskostnader och viss övrig reduktion.

Utredningen föreslår, att upphandlingen finansieras genom centrala anslag i samma former som kommer att gälla för Hjälpmedelsinstitutets övriga verksamheter. Finansieringen bör prövas i samband med nytt avtal för HI från 2003.

Organisationsförändringen bör genomföras senast från 2003.

### Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel

Remissyttranden har avgetts av Socialstyrelsen, Handikappombudsmannen, Nämnden för offentlig upphandling, Hjälpmedelsinstitutet, Sjukvårdshuvudmännens Upphandlingsbolag (SUB), Sveriges Akademikers Riksorganisation (SACO) genom Förbundet Sveriges Arbetsterapeuter och Legitimerade Sjukgymnasters Riksförbund, Handikappförbundens Samarbetsorgan (HSO), Riksförbundet PensionärsGemenskap, Sveriges Pensionärs Riksförbund, och Sjukvårdens LeverantörsFörening (SLF). Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) har meddelat att de avstår från att yttra sig. Dessutom har inkommit sammanställningar av landstingens yttranden till Landstingsförbundet respektive kommunernas yttranden till Svenska Kommunförbundet. De landsting som yttrat sig till Landstingsförbundet är Stockholms läns landsting, Landstinget i Uppsala län, Landstinget Sörmland, Landstinget i Östergötland, Landstinget i Jönköpings län, Landstinget Blekinge, Region Skåne, Landstinget Halland, Lanstinget i Värmland, Örebro läns landsting, Landstinget Dalarna, Landstinget Västernorrland och Jämtlands läns landsting. Yttranden till Svenska Kommunkommunförbundet har inkommit från Bjuvs kommun, Botkyrka kommun, Huddinge kommun, Kristianstad kommun, Nacka kommun, Östermalms stadsdelsförvaltning i Stockholms stad samt ett gemensamt svar från kommunerna i Uppsala län.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 maj 2001

Närvarande: statsrådet Hjelm-Wallén, ordförande, och statsråden Thalén, Winberg, Ulvskog, Sahlin, von Sydow, Klingvall, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Wärnersson, Lejon, Bodström

Föredragande: statsrådet Engqvist

---

Regeringen beslutar proposition 2000/01:128 Nationellt stöd vid upphandling av hjälpmedel